

[Bouet.]

hæver et eneste Eksempel, hvor dette er sket. Jeg synes, det er et meget magert Argument, og jeg vil tillade mig at spørge, om man tror, at Vedtagelsen af en saadan Lov vil umuliggøre, at noget lignende kan finde Sted i Fremtiden.

Endelig findes der som Bilag til Lovforslaget, som det er fremsat i Landstinget, refereret nogle Oplysninger, som er fremskaffet af et af Undervisningsministeriet nedsat Udvalg, om Love eller Forslag til Love paa det omhandlede Omraade i forskellige Lande. Nu er det jo ganske naturligt, at Ingeniører og Arkitekter i Udlandet har samme Interesser som vore Folk, og at de giver disse Udtryk i lignende Udtalelser som Folk ved Kunstakademiet og Polyteknisk Lærestanstalt, idet de paa lignende Maade søger at beskytte deres Erhverv og derved faa større Muligheder, men selv om der i Udlandet er gjort noget galt og er vedtaget Love paa disse Omraader, er det da ikke nogen Nødvendighed, at vi herhjemme skal følge efter.

Disse Oplysninger trænger imidlertid til at gaas efter i Sømmene. Der fremføres saaledes, at der i Tyskland er udarbejdet et Forslag om Oprettelse af et „Reichskammer der freien technischen Berufe“, sammensat af Repræsentanter for „Landskamre“ i de enkelte Lande, og hvorefter der fordres en vis Beføjelse for at blive Medlem af disse Kamre, som har Ret til at udtale sig om Autorisation paa dette Omraade. Men der staar ikke noget om, at nævnte Forslag er et privatudarbejdet Forslag. Hvornaar det er udarbejdet, ved jeg ikke, men allerede i 1927 forelaa det. Det vakte ikke udelt Tilslutning, men tværtimod stærk Modstand fra forskellig Side, og der er endnu den Dag i Dag hverken fra Reichswirtschaftsministeriet eller anden Side fremsat noget Forslag i den tyske Rigsdag.

Om Norge oplyses det i Betænkningen, at der ogsaa her er udarbejdet et Autorisationsforslag, men det oplyses ikke, at det omtalte Forslag to Aar, før Udvalgets Betænkning blev afgivet, er blevet afvist af en udvidet Komité, som havde dette Forslag til Behandling, og at det ikke er blevet fremført i Stortinget.

Endelig fremføres det, at der i Østrig, Czekoslovakiet og Polen er indført en Lov. Dette er rigtigt, men det har sin Forklaring i, at man under Krigen ved kejserlig Forordning fik gennemført, at Ingeniører fra de højere Skoler skulde have en højere Officersgrad end de, som var udgaaet fra andre tekniske Skoler, og da den paagældende,

der var Chef for Ingeniørstaben, var en af den senere Kejser Karls fortrolige, benyttede han sin Stilling til, da Karl var blevet Kejser, at faa Forordningen overført til det civile Liv. Denne Forordning er, da Czekoslovakiet og Polen blev udskilt fra Østrig, gaaet over i disse Landes Lovgivning. Det er ikke saaledes, at Loven har skabt ideale Forhold; der er tværtimod en stærk Modstand mod den, men det er jo altid vanskeligt at faa en Lov ophævet, naar den en Gang er vedtaget. Men som et Eksempel paa, at man langt fra alle Steder er tilfreds med denne Forordning, kan nævnes, at man i det verdenskendte czechoslovakiske Jernværk Witkowitz, der under normale Forhold beskæftiger 35 000 Mand, for at undgaa Forordningens skadelige Virkninger har afløst Ingeniørtitelen af Benævnelser som Inspektør, Overinspektør og lignende. Man kan altsaa ikke sige, at Forordningen der har skabt Tilstande, som egentlig er efterlignelsesværdige.

Om England oplyses der intet her. I England er Betegnelsen: Engineer meget udbredt. Jeg kan saaledes nævne, at Maskinmestre til Søs kaldes engineer, chief-engineer, firstengineer, secondengineer o. s. v. Motormekanikere indenfor Motorbranchen kalder sig for motorengineers. Det er altsaa en Betegnelse, som er meget omfattende. I øvrigt foregaa Uddannelsen af Ingeniører i England som Regel paa Tegnestuer og paa Fabrikker, og jeg tror ikke, nogen vil bestride, at man i England har haft fremragende Ingeniører, endog langt tilbage i Tiden.

En førende Ingeniørforening, *Institution of Civil Engineers*, hvis Medlemmer har Ret til efter deres Navn at sætte Bogstaverne: M. I. C. E., hvilket overfor Offentligheden betegner, at de er Ingeniører af en særlig Uddannelse, har da ogsaa en Gang udtalt, at den bedste Uddannelse var en 3-aarig Værkstedstid og en 3-aarig teoretisk Uddannelse. Men i øvrigt foregaa den almindelige Ingeniøruddannelse hovedsagelig ad praktisk Vej paa Fabrikker og Tegnestuer, og nogen Lovgivning findes der ikke i England paa dette Omraade.

I Frankrig, hvorom der heller ikke gives Oplysninger, er der forelagt et Lovforslag i Deputeretkammeret, efter hvilket Retten til at kalde sig Diplomingeniør gives til Dimittender fra anerkendte tekniske Skoler, idet det samtidig bestemmes, at det efter Titelen skal angives, fra hvilken Skole den paagældende er udgaaet — enten Navnet helt ud eller angivet med officielt godkendte Forkortelser.